

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 472/2014/UE

z dnia 16 kwietnia 2014 r.

w sprawie Europejskiego Roku na rzecz Rozwoju (2015)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 209 i art. 210 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2013 r. ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Głównym celem polityki współpracy na rzecz rozwoju jest zmniejszenie, a docelowo eliminacja, ubóstwa, zgodnie z art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zwalczanie ubóstwa na świecie pozwoli również budować bardziej stabilny, pokojowo nastawiony, cieszący się dobrobytem i sprawiedliwszy świat, odzwierciedlający współzależność krajów bogatszych i biedniejszych.
- (2) Jak stwierdzono w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2012 r. w sprawie „Programu działań na rzecz zmian: przyszłość polityki rozwojowej UE”, współpraca na rzecz rozwoju polega również na wspieraniu rozwoju społecznego i rozwoju jednostki we wszystkich wymiarach, także w wymiarze kulturalnym.
- (3) Unia świadczy pomoc w ramach współpracy na rzecz rozwoju od 1957 r. i jest obecnie największym na świecie darczyńcą oficjalnej pomocy rozwojowej.
- (4) W traktacie z Lizbony ugruntowano politykę rozwoju w kontekście działań zewnętrznych Unii wspierających jej interesy w stabilnym świecie cieszącym się dobrobytem. Polityka rozwoju pomaga również stawiać czoła innym światowym wyzwaniom i przyczynia się do realizacji strategii „Europa 2020” określonej w komunikacie Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowanym „Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”.
- (5) Unia odgrywa czołową rolę w formułowaniu i realizacji koncepcji spójności polityki na rzecz rozwoju, która ma na celu zwiększenie synergii pomiędzy dziedzinami polityki nieobjętymi pomocą i celami rozwoju, w celu zapewnienia, aby polityka Unii wychodziła naprzeciw potrzebom rozwojowym krajów rozwijających się lub przynajmniej nie była sprzeczna z celem, jakim jest eliminacja ubóstwa.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 2 kwietnia 2014 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 kwietnia 2014 r.

- (6) W 2000 r. społeczność międzynarodowa zobowiązała się przeprowadzić do 2015 r. konkretne działania w celu zwalczania ubóstwa, przyjmując milenijne cele rozwoju, które zostały zaakceptowane przez Unię i państwa członkowskie.
- (7) Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie unijnej polityki rozwoju — „Konsensus europejski”⁽¹⁾, które nadal jest najobszerniejszą bazą dla unijnej współpracy na rzecz rozwoju, wzywa Unię do pomocy we wzmocnieniu roli nowych państw członkowskich jako nowych darczyńców.
- (8) Świat w ostatnich latach uległ ogromnym zmianom, w tym również w zakresie globalnej równowagi gospodarczej i politycznej. Na arenie światowej pojawiły się nowe podmioty, w tym prywatne i pozarządowe. Większość światowego produktu krajowego brutto generują gospodarki rozwinięte i wschodzące; te ostatnie stały się obecnie ważną siłą napędową globalnego wzrostu i wywierają już znaczący wpływ na światową gospodarkę.
- (9) W szybko zmieniającym się świecie niezbędne jest stałe wspieranie współpracy na rzecz rozwoju. Około 1,3 mld ludzi nadal żyje w warunkach skrajnego ubóstwa dochodowego, a potrzeby wielu innych w zakresie rozwoju społecznego w dalszym ciągu nie są zaspokajane. W większości obszarów świata wzrastają nierówności wewnątrz poszczególnych krajów. Środowisko naturalne jest poddawane coraz większej presji, a kraje rozwijające się szczególnie cierpią z powodu skutków zmiany klimatu. Wyzwania te są powszechne i wzajemnie powiązane, a sprostanie im wymaga współdziałania wszystkich państw.
- (10) Dyskusje o ramach, które mają obowiązywać po 2015 r., już się rozpoczęły: w oparciu o komunikat Komisji z dnia 13 października 2011 r. zatytułowany „Zwiększenie wpływu unijnej polityki rozwoju — Program działań na rzecz zmian” oraz konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r. na temat Programu działań na rzecz zmian, które już przyniosły znaczną reorientację polityki Unii w dziedzinie rozwoju, Komisja przedstawiła swoje poglądy w komunikacie z dnia 27 lutego 2013 r. zatytułowanym „Godne życie dla wszystkich: eliminacja ubóstwa i zapewnienie światu zrównoważonej przyszłości”, a Rada przyjęła „Nadrzędny program działań na okres po roku 2015” w konkluzjach z dnia 25 czerwca 2013 r., mając na celu zaradzenie problemom obecnych ram rozwoju oraz sformułowanie wspólnego podejścia do połączenia eliminacji ubóstwa i zagrożeń dla zrównoważonego rozwoju w nadrzędnych międzynarodowych ramach.
- (11) Rok 2015 powinien stać się rokiem symbolicznym i przełomowym, jako ostatni rok realizacji wspólnie uzgodnionych milenijnych celów rozwoju, a przez to będzie stanowił unikalną szansę oceny stanu realizacji zobowiązań międzynarodowych. Również w roku 2015 mają zostać podjęte na poziomie międzynarodowym istotne decyzje co do ram rozwoju, które w kolejnych dekadach zastąpią milenijne cele rozwoju.
- (12) Rok 2015 to także właściwy czas na przedstawienie wyników unijnej polityki rozwoju w następstwie wdrożenia zasad określonych w komunikacie Komisji w sprawie Programu działań na rzecz zmian.
- (13) W 2015 r. w państwach członkowskich odbędą się też ważne międzynarodowe imprezy, takie jak światowa wystawa „Wyżywić planetę: energia do życia” w Mediolanie, które będą stanowiły szczególną okazję do omówienia światowych strategii rozwoju i przeprowadzenia szerokiej akcji informacyjnej na temat zrównoważonego rozwoju i związanych z nim kwestii.
- (14) W rezolucji w sprawie Programu działań na rzecz zmian Parlament Europejski wezwał Komisję do proklamowania roku 2015 Europejskim Rokiem na rzecz Rozwoju, wyrażając nadzieję, że zwiększy to prestiż współpracy na rzecz rozwoju.
- (15) Rok 2015 powinien zatem zostać ogłoszony Europejskim Rokiem na rzecz Rozwoju („Europejski Rok”), aby zapewnić w dobrym momencie sposobność podnoszenia świadomości ogółu społeczeństwa na temat obecnego kierunku unijnej polityki rozwoju. Niezbędne jest informowanie, w jaki sposób Unia zwrócona na zewnątrz może przyczynić się do zapewnienia zrównoważenia w skali globalnej. Obejmuje to podnoszenie świadomości na temat globalnych współzależności oraz unaocznianie tego, że rozwój nie sprowadza się tylko do pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

- (16) Kluczowe dla skuteczności działań Unii na rzecz rozwoju jest szerokie poparcie polityczne oraz wśród opinii publicznej oraz zdolność wykazania skutecznego i efektywnego wykorzystania publicznych środków finansowych do osiągnięcia wyników w dziedzinie rozwoju. Europejski Rok powinien zatem sprzyjać podnoszeniu świadomości, w tym poprzez publiczną debatę polityczną i edukację rozwojową, zapewnianiu dynamiki działań i wymianie najlepszych praktyk pomiędzy państwami członkowskimi, władzami lokalnymi i regionalnymi, społeczeństwem obywatelskim, sektorem prywatnym, partnerami społecznymi oraz międzynarodowymi podmiotami i organizacjami zajmującymi się kwestiami rozwoju. Powinien też pomóc w skupieniu uwagi politycznej i mobilizowaniu wszystkich zainteresowanych stron w celu stymulowania i propagowania dalszych działań i inicjatyw na poziomie Unii i państw członkowskich w porozumieniu z beneficjentami pomocy rozwojowej i ich przedstawicielami.
- (17) W ramach Europejskiego Roku należy podnosić świadomość na temat wszystkich formach dyskryminacji ze względu na płeć dotyczących kobiety i dziewczęta w różnych regionach, w szczególności w zakresie dostępu do kształcenia, miejsc pracy i systemów opieki zdrowotnej, jak również o przymusowych małżeństwach, wykorzystywaniu seksualnym i okaleczaniu narządów płciowych, a także o innych nadużyciach.
- (18) Badanie specjalne Eurobarometru 392 zatytułowane „Solidarność obejmująca cały świat — Europejczycy a pomoc rozwojowa”, opublikowane w październiku 2012 r. wykazało, że 85 % obywateli Unii popiera pomoc ludziom w krajach partnerskich. Jak stwierdzono w tym badaniu pomimo obecnej sytuacji gospodarczej ponad sześćdziesiąt procent obywateli jest zdania, że należy zwiększyć pomoc dla ludzi w krajach partnerskich. Jednocześnie badanie to pokazuje wyraźnie, że brakuje wiedzy na temat współpracy Unii na rzecz rozwoju, a więc potrzebne są lepsze działania informacyjne.
- (19) Podstawowym warunkiem wstępnym skuteczności Europejskiego Roku jest skuteczna koordynacja pomiędzy wszystkimi współdziałającymi partnerami na poziomie Unii, krajowym, regionalnym i lokalnym. Partnerzy lokalni i regionalni mają w tym przypadku do odegrania szczególną rolę w promowaniu unijnej polityki rozwoju.
- (20) Zróżnicowanie krajowych kontekstów i uwarunkowań społeczno-gospodarczych i kulturowych wymaga, aby niektóre działania w ramach Europejskiego Roku były zdecentralizowane i odbywały się na poziomie krajowym, zgodnie z art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾. Niemniej jednak ustalanie priorytetów na poziomie krajowym powinno być koordynowane z Komisją w celu zagwarantowania spójności ze strategicznymi celami Europejskiego Roku. Ścisła koordynacja działań Komisji i państw członkowskich będzie miała priorytetowe znaczenie dla stworzenia synergii i sprawienia, aby Europejski Rok odniósł sukces.
- (21) Uczestnictwo w działaniach finansowanych w ramach Europejskiego Roku powinno być otwarte nie tylko dla państw członkowskich, ale też dla krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami oraz warunkami ogólnymi dotyczącymi uczestnictwa tych krajów w programach Unii, ustanowionych w odpowiednich umowach ramowych i w decyzjach rady stowarzyszenia. Należy zachęcać do koordynacji z działaniami krajowymi, w szczególności z krajowymi programami DEAR dotyczącymi edukacji i podnoszenia świadomości na temat rozwoju. Poziom i forma uczestnictwa w Europejskim Roku powinna pozostawać w gestii każdego państwa członkowskiego.
- (22) Należy zapewnić spójność i komplementarność z innymi aktami prawnymi i działaniami Unii, w szczególności z Instrumentem Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014⁽²⁾ w tym z programem DEAR, z Europejskim Funduszem Rozwoju, z Europejskim Instrumentem Sąsiedztwa, ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014⁽³⁾ oraz innymi instrumentami Unii służącymi finansowaniu działań zewnętrznych, w przypadkach, w których mają one znaczenie dla polityki rozwoju.
- (23) Należy chronić interesy finansowe Unii poprzez stosowanie proporcjonalnych środków w całym cyklu wydatkowania, w tym poprzez zapobieganie nieprawidłowościom, ich wykrywanie i prowadzenie dochodzeń, odzyskiwanie środków finansowych straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji administracyjnych i finansowych zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.
- (24) W celu optymalizacji skuteczności i efektywności działań przewidzianych w ramach Europejskiego Roku ważne jest przeprowadzenie działań przygotowawczych w 2014 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020 (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 44).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Europejski Instrument Sąsiedztwa (OJ L 77 z 15.3.2014, s. 27).

- (25) Komisja podjęła już szereg działań w celu promowania polityki rozwoju oraz informowania obywateli Unii o współpracy na rzecz rozwoju. Działania te należy wykorzystywać w maksymalnym możliwym stopniu na potrzeby Europejskiego Roku.
- (26) Odpowiedzialność za podnoszenie świadomości obywateli w kwestiach rozwoju spoczywa głównie na państwach członkowskich. Działania na poziomie Unii uzupełniają działania podejmowane na poziomach krajowym, regionalnym i lokalnym, na co zwrócono uwagę w deklaracji politycznej podpisanej w dniu 22 października 2008 r. przez Parlament Europejski, Radę i Komisję, zatytułowanej „Partnerski proces komunikacji poświęconej Europie”.
- (27) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na potrzebę wielostronnych partnerstw, ponadnarodowej wymiany informacji oraz kampanii uświadamiających i upowszechniania dobrych praktyk w całej Unii, natomiast ze względu na rozmiary Europejskiego Roku możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TEU. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Rok 2015 ogłasza się „Europejskim Rokiem na rzecz Rozwoju” („Europejski Rok”).

Mottem Europejskiego Roku jest hasło „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”.

Artykuł 2

Cele

Cele Europejskiego Roku są następujące:

- a) informowanie obywateli Unii o współpracy Unii i państw członkowskich na rzecz rozwoju, podkreślając rezultaty, jakie Unia we współdziałaniu z państwami członkowskimi osiągnęła na arenie międzynarodowej i będzie nadal osiągał w myśl ostatnich dyskusji na temat nadrzędnego programu działań na okres po roku 2015;
- b) wspieranie bezpośredniego zaangażowania, krytycznego myślenia i aktywnego zainteresowania obywateli Unii i zainteresowanych stron współpracą na rzecz rozwoju, w tym tworzeniem i wdrażaniem polityki; oraz
- c) podnoszenie świadomości na temat korzyści płynących ze współpracy Unii na rzecz rozwoju nie tylko dla beneficjentów unijnej pomocy rozwojowej, ale również dla obywateli Unii, oraz osiągnięcie szerszego zrozumienia spójności polityki na rzecz rozwoju, a także promowanie wśród obywateli w Europie i krajach rozwijających się poczucia wspólnej odpowiedzialności, solidarności i szansy w zmieniającym się świecie coraz silniejszych wzajemnych powiązań.

Artykuł 3

Działania

1. Działania podejmowane dla realizacji celów Europejskiego Roku obejmują następujące działania, które mogą być podejmowane na poziomie Unii, krajowym, regionalnym lub lokalnym, jak określono w załączniku, oraz w krajach partnerskich, zgodnie z art. 6 ust. 5:

- a) kampanie informacyjne w celu rozpowszechniania głównych przesłań, kierowane do ogółu społeczeństwa oraz do bardziej konkretnych grup, w szczególności ludzi młodych i innych kluczowych grup docelowych, w tym za pośrednictwem mediów społecznościowych;
- b) organizacja konferencji, imprez i inicjatyw z udziałem wszelkich zainteresowanych stron w celu promowania aktywnego uczestnictwa i debaty oraz w celu podnoszenia świadomości na wszystkich poziomach;

- c) konkretne działania w państwach członkowskich, służące promowaniu celów Europejskiego Roku, w szczególności poprzez edukację rozwojową, wymianę informacji, dzielenie się doświadczeniami i dobrymi praktykami pomiędzy organami administracji krajowej, regionalnej i lokalnej oraz innymi organizacjami; oraz
 - d) organizowanie badań i sondaży oraz rozpowszechnianie ich wyników.
2. Komisja może uznać, że także inne działania wpisują się w cele Europejskiego Roku, i zezwolić na używanie nazwy Europejskiego Roku i jego motto do promowania tych działań, o ile przyczyniają się one do realizacji tych celów.

Artykuł 4

Koordinacja z państwami członkowskimi

1. Komisja zwraca się do państw członkowskich o powołanie krajowego koordynatora odpowiedzialnego za uczestnictwo danego państwa członkowskiego w Europejskim Roku. Państwo członkowskie informuje Komisję o każdym takim powołaniu.
2. Koordynatorzy krajowi, w ścisłej koordynacji z Komisją, konsultują się i współpracują z różnymi zainteresowanymi stronami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim i sektorem prywatnym, parlamentami narodowymi, partnerami społecznymi, a w stosownych przypadkach z krajowymi agencjami, organami na poziomie federalnym lub samorządowym, w tym władzami regionalnymi i lokalnymi, a w stosownych przypadkach stowarzyszonymi krajami i terytoriami zamorskimi, lub punktami kontaktowymi na potrzeby odpowiednich programów unijnych.
3. Komisja zwraca się do państw członkowskich o przekazanie jej do dnia 1 września 2014 r. ich programów prac, określających szczegóły działań krajowych planowanych w ramach Europejskiego Roku, zgodnie z celami Europejskiego Roku i szczegółowym opisem działań znajdującym się w załączniku.
4. Przed zatwierdzeniem programów prac Komisja sprawdza, czy działania te odpowiadają celom Europejskiego Roku zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

Artykuł 5

Uczestnictwo

Uczestnictwo w działaniach Europejskiego Roku finansowanych przez Unię jest otwarte dla państw członkowskich oraz krajów kandydujących korzystających ze strategii przedakcesyjnej, zgodnie z ogólnymi zasadami oraz warunkami ogólnymi dotyczącymi uczestnictwa tych krajów w programach Unii ustanowionych w odpowiednich umowach ramowych i w decyzjach rady stowarzyszenia.

Artykuł 6

Koordinacja na poziomie Unii oraz realizacja

1. Komisja wykonuje niniejszą decyzję na poziomie Unii, w szczególności poprzez przyjmowanie niezbędnych decyzji o finansowaniu zgodnie z rozporządzeniami ustanawiającymi instrumenty na rzecz finansowania działań zewnętrznych odpowiednie do danych działań, to znaczy: Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, Europejski Instrument na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 235/2014 ⁽²⁾, Europejski Instrument Sąsiedztwa, Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 ⁽³⁾, Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 ⁽⁴⁾ oraz Instrument Partnerstwa na rzecz Współpracy z Państwami Trzecimi, ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 234/2014 ⁽⁵⁾ („instrumenty na rzecz finansowania działań zewnętrznych”).

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 235/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające instrument finansowy na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 85).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 230/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument na rzecz przyczyniania się do Stabilności i Pokoju (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 231/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 11).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 234/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Partnerstwa na rzecz Współpracy z Państwami Trzecimi (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 77).

2. Komisja, wraz z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych, ściśle współpracuje z Parlamentem Europejskim, Radą i państwami członkowskimi, Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, Komitetem Regionów oraz podmiotami i stowarzyszeniami aktywnymi w dziedzinie rozwoju na poziomie Unii.
3. Komisja zwołuje spotkania koordynatorów krajowych w celu koordynacji realizacji Europejskiego Roku oraz w celu wymiany informacji na temat jego realizacji na poziomie Unii i krajowym. Komisja może zapraszać na te spotkania w charakterze obserwatorów przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz władz regionalnych i lokalnych, jak również posłów do Parlamentu Europejskiego.
4. Komisja zwołuje spotkania wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron zaangażowanych we współpracę Unii na rzecz rozwoju w celu uzyskania pomocy w realizacji Europejskiego Roku na poziomie Unii. Na spotkania te są zapraszani koordynatorzy krajowi.
5. Komisja nadaje Europejskiemu Rokowi priorytetowy wymiar w działaniach informacyjnych swoich przedstawicielstw w państwach członkowskich oraz delegatur UE w krajach partnerskich. Mając na uwadze ich udział w działaniach dotyczących Europejskiego Roku, niezależnie od tego, czy działania te prowadzone są na w Unii, czy w państwach trzecich, delegatury UE udzielają wsparcia partnerom z państw trzecich działającym w dziedzinie rozwoju, a kraje i terytoria zamorskie otrzymują wsparcie za pośrednictwem odpowiednich kanałów instytucjonalnych.
6. ESDZ i delegatury UE włączają Europejski Rok do swoich bieżących działań informacyjnych i komunikacyjnych, czyniąc go ich integralną częścią.

Artykuł 7

Spójność i uzupełniający charakter

Zgodnie z rozporządzeniami ustanawiającymi instrumenty na rzecz finansowania działań zewnętrznych, mające związek z odnośnymi działaniami Komisja zapewnia, aby działania przewidziane w niniejszej decyzji były spójne z wszelkimi innymi działaniami podejmowanymi na poziomie Unii, krajowym i regionalnym, przyczyniającymi się do realizacji celów Europejskiego Roku, oraz były w pełni uzupełniające w stosunku do istniejących działań unijnych, krajowych i regionalnych.

Artykuł 8

Przepisy szczegółowe dotyczące wsparcia finansowego i pozafinansowego

1. Środki o charakterze ogólnounijnym, o których mowa w części A załącznika, są przedmiotem procedury zamówień publicznych lub otrzymują dotacje z Unii zgodnie z tytułem V i VI rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
2. Środki o charakterze ogólnounijnym, o których mowa w części B załącznika, mogą otrzymywać współfinansowanie z Unii.
3. Komisja może przyznać współfinansowanie każdemu krajowemu koordynatorowi zgodnie z procedurą określoną w części C załącznika.
4. W stosownych przypadkach istniejące programy przyczyniające się do promocji rozwoju mogą wspierać Europejski Rok, bez uszczerbku dla ich celów i budżetu. Ponadto w krajowych programach prac uwzględniać można również wyjątkowe wysiłki państw członkowskich w zarządzaniu międzynarodowymi wydarzeniami związanymi z rozwojem lub międzynarodowymi pracami na rzecz rozwoju.
5. Komisja może udzielić wsparcia pozafinansowego na działania podejmowane przez organizacje publiczne i prywatne, które są zgodne z art. 3 ust. 2.
6. Aby działania uznane zostały za kwalifikujące się do finansowania na mocy niniejszej decyzji, muszą one skutecznie wykorzystywać środki publiczne, przynosić wartość dodaną i być zorientowane na rezultaty.

Artykuł 9

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja podejmuje odpowiednie działania zapewniające ochronę interesów finansowych Unii w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszej decyzji poprzez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje administracyjne i finansowe.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji oraz kontroli na miejscu i inspekcji, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki finansowe na podstawie niniejszej decyzji.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽¹⁾ i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działania, które wywierają wpływ na interesy finansowe Unii, w związku z umową o dotację, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na podstawie niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Sprawozdawczość i ocena

Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie na temat wykonania, wyników i ogólnej oceny działań przewidzianych w niniejszej decyzji w celu rozważenia odpowiednich działań następczych.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 kwietnia 2014 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

D. KOURKOULAS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

SZCZEGÓŁY DZIAŁAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

Głównym elementem realizacji Europejskiego Roku jest szeroka, ogólnounijna kampania informacyjno-komunikacyjna, uzupełniona działaniami podejmowanymi przez państwa członkowskie. Zarówno działania Unii, jak i działania krajowe mogą angażować również społeczeństwo obywatelskie, organizacje młodzieżowe, partnerów społecznych, sektor prywatny, parlamenty narodowe oraz, w stosownych przypadkach, agencje krajowe, organy na poziomie federalnym lub samorządowym, w tym władze regionalne i lokalne, oraz inne zainteresowane strony z myślą o wytworzeniu poczucia identyfikacji u najważniejszych uczestników.

Unia udziela środkom realizowanym przez organizacje publiczne lub prywatne wsparcia finansowego, a także zgody na wykorzystanie opracowanego przez Komisję logo oraz innych materiałów dotyczących Europejskiego Roku, w przypadku gdy organizacje te zagwarantują Komisji, że działania te zostaną zrealizowane w 2015 r. oraz że mogą one w istotny sposób przyczynić się do osiągnięcia celów Europejskiego Roku.

A. BEZPOŚREDNIE DZIAŁANIA UNII

Finansowanie przyjmuje formę bezpośredniego zakupu towarów i usług na podstawie istniejących umów ramowych. Może ono także mieć formę dotacji pokrywających do 80 % ostatecznych kosztów działań. Działania mogą obejmować:

a) kampanie informacyjne i promocyjne, w tym:

- (i) produkcję i rozpowszechnianie materiałów audiowizualnych i drukowanych, które odzwierciedlają cele Europejskiego Roku;
- (ii) szeroko nagłośnione wydarzenia mające na celu podnoszenie świadomości na temat Europejskiego Roku oraz fora wymiany doświadczeń i dobrych praktyk;
- (iii) środki służące rozpowszechnianiu osiągniętych wyników oraz zwiększaniu widoczności programów unijnych, a także działania przyczyniające się do realizacji celów Europejskiego Roku;
- (iv) utworzenie interaktywnej informacyjnej strony internetowej na portalu Europa (http://europa.eu/index_pl.htm), poświęconej działaniom podejmowanym w kontekście Europejskiego Roku oraz odpowiednie wykorzystanie mediów społecznościowych;
- (v) nagrodę za nowatorskie i udane koncepcje i kampanie komunikacyjne, które pomagają lub pomogły podnieść świadomość na temat kwestii dotyczących rozwoju lub wspierać refleksję na ten temat w niecodzienny lub oryginalny sposób, szczególnie te koncepcje i kampanie komunikacyjne, które mają na celu dotarcie do odbiorców, którzy nie mieli wcześniej styczności z zagadnieniami dotyczącymi globalnego rozwoju lub mieli z nimi niewielką styczność;

b) inne inicjatywy:

- (i) świadczenia w zakresie lingwistycznym (tłumaczenia pisemne i ustne, informacje wielojęzyczne);
- (ii) monitorowanie badań i audytów na poziomie Unii w celu oceny przygotowania, skuteczności i oddziaływania Europejskiego Roku oraz opracowania sprawozdania na ten temat.

B. WSPÓŁFINANSOWANIE DZIAŁAŃ UNII

Szeroko nagłośnione wydarzenia o zasięgu unijnym, które mają podnieść świadomość na temat celów Europejskiego Roku i które mogą być organizowane we współpracy z państwami członkowskimi sprawującymi prezydencję Rady w roku 2015, mogą otrzymać dotację unijną do wysokości 80 % ostatecznych kosztów działań.

C. WSPÓŁFINANSOWANIE DZIAŁAŃ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Każdy krajowy koordynator może przedłożyć wniosek o współfinansowanie unijne środków lub programu prac służących promowaniu Europejskiego Roku. W programie prac opisuje się konkretne działania krajowe, które mają być finansowane. W tych ramach państwa członkowskie mogą określać swoje własne priorytety i inicjatywy zgodnie z art. 2 i mogą w stosownych przypadkach włączać w nie kraje i terytoria zamorskie.

Do wniosku o współfinansowanie dołącza się szczegółowy kosztorys określający całkowite koszty proponowanych działań lub programu prac, a także kwotę i źródła ewentualnego współfinansowania. Wkład Unii może pokryć do 80 % ostatecznych kosztów działań. Komisja określa indykatywne kwoty, które mają zostać udostępnione w postaci współfinansowania dla każdego krajowego koordynatora, oraz termin składania wniosków, w oparciu o kryteria uwzględniające liczbę ludności i koszty utrzymania w danym państwie członkowskim. Określona suma na każde państwo członkowskie gwarantuje minimalny zakres działań.

Przy ustalaniu tej określonej sumy Komisja uwzględni stosunkowo krótkie doświadczenie we współpracy na rzecz rozwoju państw członkowskich, które przystąpiły do Unii od dnia 1 stycznia 2004 r. Komisja uwzględni również działania podejmowane wspólnie lub realizowane przez kilka państw członkowskich razem.

Komisja zapewni przejrzystą, terminową i sprawną procedurę zatwierdzania opartą na zasadach równego traktowania i należytego zarządzania finansowego.
